

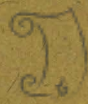
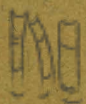
ΚΟΡΙΝΝΑ

Μικρίαν αραβικήν ανάλυσιν εειδόμενα

ὑπὸ Χρῆστον Σ. Χιούριον

Ἐν Λαμάρῳ, 1876 (Ἔτος Β' ἐγ. Θ)

Ὁ Λαμάρῳ, ἔδωκε τὴν ἀρχὴν
μὲν τῆς Τυπῆς καὶ ἔργον
ἀποκρίσας τὸν Χρ. Χιούριον

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΚΟΡΙΝΝΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΧΡΗΣΤΟΥ Σ. ΧΙΩΤΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ

Τὸ ἔθνικόν ἡμῶν ζήτημα.—Ἐν ἐπεισόδιον τοῦ 1793. Ἱστορικόν δράμα ὑπὸ Ἰ. Σ. Μάνεση.—Ἀριθμὸς τῶν θυμάτων τῆς Περσῆς Ἐξετάσεως ὑπὸ Δ. Κ. Παπαγεωργίου.—Ἐπιστολιμαία διατριβὴ πρὸς τὸν Ὀθωνα Ρεϊμάνον ὑπὸ Ἰ. Ν. Σταματέλου.—Τὸ ἀνώνυμον ἀριστοῦργημα ὑπὸ Anonyme.—Ἠθικαὶ ἐκίψεις ὑπὸ A. Dumas.—Ποιησις. Ἡ ὀκτὼ τοῦ θανάτου τοῦ ἀγαθοῦ καὶ πολυκλαύστου νέου Ἀνδρέου Θ. Ζαήμε ὑπὸ Α. Καφοκεράλου.

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩΙ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η «ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ»

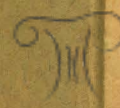
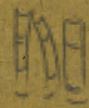
ΧΡΗΣΤΟΥ Σ. ΧΙΩΤΟΥ

1876

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ

ΛΕΙΒΟΥΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΚΟΡΙΝΝΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟ

ΧΡΗΣΤΟΥ Σ. ΧΙΩΤΟΥ

ΕΤΟΣ Β.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1876

ΦΥΛ. Θ.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΗΜΩΝ ΖΗΤΗΜΑ.

Πρὸ τεσσάρων περίπου μηνῶν ἐστάλη πρὸς τὸν ἐκδότην τῆς Κορίννης παρὰ τοῦ εὐπαιδευτοῦ κ. Α. Λακαράτου ἡ κατωτέρω ἐπιστολή, ἣν ἀπέσχομεν μέχρι τοῦδε νὰ δημοσιεύσωμεν καθὼς μὴ θεωρηθείσης προωρισμένης πρὸς τοῦτο. Νῦν δὲ λαμβάνοντες αὖθις ἀφορμὴν, ἀνακοινοῦμεν αὐτὴν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις μετὰ τινῶν μικροῦ λόγου ἀξίων παρατηρήσεων, νομίζοντες ὅτι, οἳ αὐτὴν εἴτε ἐπὶ τοῦ θρησκευτικοῦ εἴτε ἐπὶ τοῦ δημοσίου φρονήματος, ἀτομικῆ πεποιθήσεως, ὅσον ἀλλόκοτος καὶ ἂν ᾖ, δὲν ὀφείλει ποσῶς νὰ ἀποκρύπτηται, ἀλλὰ δεῖον νὰ ἐκτίθηται εἰς τὸ προφανές, ὅπως διὰ τῆς συζητήσεως ἀνευρίσκηται ἡ ἀλήθεια.

Ἐπεταὶ ἡ ἐπιστολή.

Ἀπὸ τῆν ἐξοχὴν μου, 20 Ἰουλίου 1876.

Κύριε Χ. Χιώτη.

Ἀποκρινόμενος εἰς τὰ δύο σου γράμματα τῶν 26 Ἰουνίου καὶ 13 τρέχοντος Ἰουλίου, 1.ον σου ζητῶ συγγνώμην ὅτι δὲν ἠμπόρεσα νὰ σοῦ ἀπαντήσω πρωτίτερα, ἐπειδὴ ἡ ἔχταχταις ἐνασχολήσεός μου ἐφέτο στὴν ἐξοχὴ μὲ ἐμποδίσανε ἀπὸ τὰ χρέη μου μετὰ τοῦ φίλου. 2.ον σὲ εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ «Ὀρθογραφικόν» τοῦ Κυρίου Σταματέλου καὶ «Μυρολόγιον» του. Συγγράμματα τέτοια εἶναι τόσα εὐεργετήματα διὰ τὸ ἔθνος μας, τὸ ὅποσον, ἐξαιτίας τῶν ἀπονεομημένων λογισμάτων, εὐρίσκεται ἀκόμη χωρὶς γραμματικῆς, καὶ χωρὶς λεξικοῦ γιὰ τὴ γλῶσσά του.

Μοῦ ζητᾷς καὶ τι διὰ τὴν Κορίννα σου. Ἄλλο πάλαι ὄρω ἐδικό σου διὰ τὸ ὅποσον καὶ αὐτὸ σοῦ χρεωστῶ εὐχαριστίας καὶ εὐγνωμοσύνης. Μὲ, Κύριε Χιώτη, ἡ τωρινὴ ἔρα δὲν εἶναι ἡ ἀρμοδιώτερη γιὰ δημοσιογραφικὴ ἐνασχόλησι. Στὸν καιρὸ τοῦ τρύγου ἔπρεπε καὶ ἡ δημοσιογραφία νὰ ἔχη καὶ ἐκεῖνη τὰς διακοπὰς τῆς.

Καὶ ὅμως ἡ ἐπιθυμία μὲ σέρνει νὰ ὠφελθῶ ἀπὸ τὸ εὐγενές κάλεσμά σου ἐπὶ τῶν ἐπισημοῦς μέσων σὲς ὁποιαὶς ζοῦμε εἶναι φοβερὰ καὶ κρίσιμα.

Ἄλλο καὶ ἐπὶ τὸν καιρὸν τὴν Κυβερνήσιν μας ἐπέβλεπον ἡμετεῖς ἐν τῷ

Καὶ γιὰ τὴν ἀνέμουλα ἢ ἀκαρδία τοῦτα στόματα ἠθέλωνε νὰ μᾶς ἰδοῦν σφραζομένους καὶ σφάζοντας; Γιατὶ τὸ ἑλληνικὸ ἔθνος νὰ θέλῃ ν' ἀφαιρέσῃ τὴν ὑπαρξὴν τοῦ Ὄθωμανικοῦ ἔθνους, ὡς καὶ ῥιψοκινδυνεύοντας τὴν ἐδικήν του ὑπαρξὴν; Ἐπειδὴ τέλος πάντων κήρυγμα πολέμου εἶναι κήρυγμα φόνου.

Διὰ νὰ βάλῃ ἓνα ἔθνος εἰς σὲ κινδύνον τὴν ὑπαρξὴν του γιὰ νὰ σηκώσῃ τὴν ὑπαρξὴν ἄλλου ἔθνους, πρέπει νὰ ἔχη καὶ δίκην ἀνάλογα τοῦ ἀπελπισμένου τούτου κινήματός του. Καὶ ποῦ ἦθελ' εἶναι τὰ δικά μας δίκην; Μήπως τὰ ληστρικὰ πλοῖα τῆς Τουρκίας ζωγραφεῖν τὰ ἐμπορικὰ τὰ δικά μας καὶ ἀφανίζουσι τὸ ἐμπόριόν μας; Μήπως βάουβαλα στήν Τουρκίαν ἀπερνοῦν κάθε μέρα τὰ σύνορά μας καὶ ληστεύουν τοὺς κάμπους μας; καὶ κατ' ἐξοχὴν τὰ χωριά μας; καὶ φοβερίζουσι τὰς χῶρας μας! Μήπως τὸ χαράτσι ποῦ τοὺς πληρόνουμε μᾶς εἶναι ἀνυπόφερτον γιὰ τὸ μέγεθός του, καὶ ἡμετεῖς φοφοῦμε τὴν πείναν!—Ἐπειδὴ τέτοια δίκην πρέπει νὰ ἔχη ἓνα ἔθνος γιὰ νὰ ἴσχυρῇ εὐλόγως καὶ δικαίως νὰ σηκώσῃ τὸ μαχαίριτον ἀπάνου σὲ ἄλλο ἔθνος.

Ἄλλ' ἡμετεῖς δὲν ἔχομε δίκην κανένα τέτοιο. Ἐμεῖς ἴσχυρῶς με ναῦρωμε πρόφασιν λαμπρὰς πρόφασιν; ἂν θελήσῃ, Κ.ε Χιώτη, μὲ πρόφασιν πάντα.—Ἡ ἐλευθερία, παραδείγ' ἄλλων, τῶν ὁμοφύλων χριστιανικῶν λαῶν, οἷτινες γέμουσι τὸν πόντον τοῦ ζυγόντων βαρβάρων!... Ὁ θρίαμβος τοῦ Σταυροῦ ἀπ' ἀνοῦσ τὴν Ἡμισέληνον!... Λαμπρὰ πρᾶγματα!... Λαμπρὰ, ἐπειδὴ μᾶς κάνουνε νὰ φανοῦσι τὸν ἔξω κόσμον φιλόδημοι, φιλοπρόδοι, καλοὶ πατριώται, καὶ καλοὶ χριστιανοὶ ἀπάνου σ' ὅλα!... Ἄλλὰ καθένας ἐνοεῖ ὅτι ἀπουκάτου στή λαμπρὴν ἐκείνην πρόφασιν ἦθελε κρύπτεται τὸ πραγματικὸν κίνητρόν μας, τὸ εἰδεχθὲς συμφέρον, ἡ ἀρπαγὴ, ἡ ληστεία, ἡ κακοὴ θεία.

Καὶ θέλεις, Κ.ε Χιώτη, νὰ ἰδῆς τὴν ἀπόδειξιν τῶν λόγων μου; Τὴν ἀπόδειξιν, λέγω, ἐπειδὴ καὶ εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ σὲς ἴσχυρῶς νὰ γίνεται ἡ δοκιμὴ, ὅταν καὶ σὲς μαθηματικὰ τὰ ἴδια Πρόσφερε εἰς τοὺς φανατικούς τούτους ὑπὲρ τῆς ἀλληλοσφαγίας τῶν δύο ἔθνων «Νὰ κηρύξουμε τὸν πόλεμον τῆς Τουρκίας διὰ νὰ ἐλευθερώσωμε τοὺς ὁμοφύλους καὶ ὁμοθρήσκους μας ἀπὸ τὴ δουλείαν» ἀλλὰ μὲ τὸν ὅρον ὅτι, ὅποια καὶ ἂν ᾖ ἡ ἔκβασις τοῦ πολέμου νὰ μὴν ὠφελθῶμε οὐδὲ σπιθαμὴν γῆς ἀπὸ τὴν Τουρκίαν» οὔτε ἄλλην ὑλικὴν ὠφέλειαν καμμίαν νὰ λάβωμε, ἀλλὰ μόνον τὸ καύχημα τοῦ νὰ συμβάλωμε εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν λαῶν πιεζομένων. Βάλε τούτους τοὺς ὅρους εἰς τὸν ἐ-

ΚΟΡΙΝΝΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΧΡΗΣΤΟΥ Σ. ΧΙΩΤΟΥ

Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἐκδότην τῆς Κορίννης παρὰ τοῦ κ. Α. Λακαράτου...

ΚΟΡΙΝΝΑ

1876

ΚΑΛΩΣΒΗΘΗΣ
ΑΓΙΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΟΥΤΣΙΟΥ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Διὰ τὰ τέσσαρα δικαστήρια ἑμοῦ, κατεδίκασαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ἐν ὄλῳ 1891 δηλ. 200 ἔκαυσαν αὐτοπροσώπως, 110 εἰς εἰκόνας καὶ 1561 ἐπέβηλον εἰς διαφόρους μετανοίας.

Τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν θυμάτων ἔσχον ἐν Σεβίλλῃ εἰς τὸ ἐπόμενον ἔτος δηλ. 88, 44 καὶ 625, ἐν ὄλῳ 757. Διὰ δὲ τὰ ἐν Κορδόβῃ, Ἰαένῃ καὶ Τολέδῳ δικαστήρια, ἀκολουθοῦντες ὅσα ἀνωτέρω παρελέχθημεν, ἔχον ἐν ἑκάστην πόλιν 378 ἐτήσια θύματα, δηλ. 44 ἐν τῇ ἀ. κατηγορίᾳ, 22 ἐν τῇ β' καὶ 312 ἐν τῇ γ'.

Τὰ δικαστήρια τῆς Βαλλαδολίδε, Ἐξτρεμαδούρας, Μουρκίας, Καλαχόρρας, Σαραγώσας καὶ Βαλεντίας ἐνιδρύθησαν καὶ διοργανώθησαν κατὰ τὸ ἔτος 1485. Εἰς ἕκαστον δὲ τῶν δικαστηρίων τούτων προσδιορίζομεν ἐν ὄλῳ θύματα 2,100 δηλ. 200 εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν, ἰσαριθμους εἰς τὴν δευτέραν καὶ 170 εἰς τὴν τρίτην.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν θυσιασθέντων ὑπὸ τῶν δέκα δικαστηρίων κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀνέρχεται εἰς 1420 καὶ ἐνταῦθα αὐτοπροσώπως, 1310 καὶ ἐνταῦθα εἰς εἰκόνας καὶ 10,200 μετανοοῦντας (penitenziati) ἐν ὄλῳ 12,930. Εἰς Σεβίλλαν κατεδικάσθησαν τὸ ὄλον 761 ἦτοι 88, 48 καὶ 625. Εἰς Κορδόβην, Ἰαένην καὶ Τολέδον κατεδικάσθησαν ἐν ὄλῳ 1,134 δηλ. 378 δι' ἑκάστην πόλιν καὶ 44 εἰς τὴν ἀ. κατηγορίαν, 22 εἰς τὴν β' καὶ 312 εἰς τὴν γ'. Εἰς Βαλλαδολίδην, Λερίνην, Μουρκίαν, Λογρόνιον, Σαραγώσαν καὶ Βαλεντιαν ἀριθμοῦμεν ὅσους εἰς Κορδόβην, Ἰαένην καὶ Τολέδον.

Ὅθεν διὰ τὰ δέκα δικαστήρια ἔχον 484 καταδικασθέντας ἐν τῇ ἀ. κατηγορίᾳ, 242 ἐν τῇ β' καὶ 3433 εἰς τὴν γ', ἐν ὄλῳ 4159.

Τὸ ἐπόμενον ἔτος τ' ἀνωρηνθέντα δέκα δικαστήρια κατεδίκασαν ἐπίσης ἰσαριθμους. Πρὸς δὲ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἤρξαντο τὰς λειτουργίας των καὶ ἕτερα δύο ἱεροδικεῖα, τὸ μὲν ἐν Βαρκινώνῃ, τὸ δὲ ἐν Μαϊόρκα, κατὰ δικάζοντα ἕκαστον κατ' ἔτος 1100, δηλ. 200 εἰς τὴν ἀ. κατηγορίαν, ἰσαριθμους εἰς τὴν β' καὶ 1700 εἰς τὴν γ'.

Διὰ τὴν δωδεκάδα ταύτην τῶν δικαστηρίων, καθ' ἃ ἀνωτέρω ὑπελογίσασμεν, ἔχον ἐν ὄλῳ τὸν ἀριθμὸν 8,359 θυμάτων, ἦτοι 884 εἰς τὴν ἀ. κατηγορίαν, 642 εἰς τὴν β' καὶ 6,833 εἰς τὴν γ'.

Ἐν Σεβίλλῃ παρουσιάζεται ἡμῖν ὁ ἀριθμὸς 757 ἐν ὄλῳ, ἦτοι 88 εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν, 44 εἰς τὴν δευτέραν καὶ 625 εἰς τὴν τρίτην. Εἰς δὲ τὰ λοιπὰ ἑνδεκά ἱεροδικεῖα εὐρίσκουμεν 44, 22 καὶ 312 εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν ἐν ὄλῳ 378 ἀνά ἕκαστον δικαστήριον.

Ἀνακεφαλαιοῦντες, εὐρίσκομεν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπὸ τῶν δώδεκα δικαστηρίων καταδικασθέντων ἀνέρχεται εἰς 5375 δηλ. 572 ἐκάσαν αὐτοπροσώπως, 286 εἰς εἰκόνας καὶ 4507 ὑπεβλήθησαν εἰς μετανοίαν.

Τὸ καταστατικὸν τῶν θυμάτων τῶν ἀνωτέρω δικαστηρίων διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος ἔσται ἰσαριθμὸν.

Ἐνταῦθα λήγουσιν αἱ ὑπὸ τῶν συγχρόνων ἱστοριογράφων Bernaldez καὶ Mariana, χορηγούμεναι πληροφορίες.

Πιστοὶ ὄντες εἰς τὴν τοῦ Παλατίου Triana ἐπιγραφὴν, ἔχον ἐν τῇ διδόμενῃ ὅτι ἐν Σεβίλλῃ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ἐκάσαν αὐτοπροσώπως 32, 16 εἰς εἰκόνας καὶ 625 κατεδικάσθησαν εἰς σκληρωτάτας μετανοίας, δηλ. ἐν ὄλῳ 673 θύματα. Ἡ ἀπαρίθμησις αὕτη ἠδύνατο νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ συμφώνως τῶν ἱστορουμένων ὑπὸ τοῦ Bernaldez, διότι, κατὰ τὸ κείμενον τῆς ἐπιγραφῆς, τὸ ἐξαγόμενον ὅπερ ἐλάβομεν δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἀρχὴν ἢ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1493, τῆς ἀπελάσεως τῶν Ἑβραίων συμβάσει κατὰ τὸ 1492. Ἄλλ' ἵνα μὴ παρῆραμεν τὴν ἐλαχίστην ὑποψίαν ὑπερβολῆς, παραδεχόμεθα τὰ ἐκ τῆς ρηθείσης ἐπιγραφῆς ἐξαγόμενα τούτῳ ὅπερ καὶ κατὰ πολλὰ ἑλαττοῖ τὸν ἀριθμὸν τῶν θυμάτων.

Τὸ αὐτὸ σύστημα ἑλαττοῖ προσέτι κατὰ τὸ ἡμισυ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν Σεβίλλῃ καὶ λοιπῶν ἑνδεκά ἱεροδικεῖων, ἀνάγον αὐτὰ εἰς 16, 8 καὶ 312 δι' ἕκαστον δικαστήριον.

Ὅθεν τὰ 12 ἱεροδικεῖα ἑμοῦ ἔσχον τὸ ἔτος τοῦτο 208 καταδικασθέντας εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν, 104 εἰς τὴν δευτέραν καὶ 4,057 εἰς τὴν τρίτην, ἐν ὄλῳ 4,369 θύματα.

Ἀκολουθοῦντες πιστῶς τὸ σύστημα ὅπερ παρεδέχθημεν, ἐξάγομεν ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκτίμησιν τοῦ ἱερεξισταίου Torquemada, κατεδικάσθησαν ἐν ὄλῳ 34,952, ἦτοι 1,664 εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν, 812 εἰς τὴν δευτέραν καὶ 32,456 εἰς τὴν τρίτην. Ἐκ δὲ τῆς ἀθροίσεως ὄλων τῶν μερικῶν διδομένων, ἐξάγεται ὅτι ἡ ἱερά Ἐξέτασις ἐν Ἰσπανίᾳ εἰς τὸ διάστημα τῆς πρώτης δεκακοταετίας τῆς ἐγκαθιδρύσεως αὐτῆς καὶ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ἱερεξισταίου Torquemada ἐξανάτωσεν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πυρὸς καὶ τῶν φλογῶν 8800 αὐτοπροσώπως, 6,500 εἰς εἰκόνας καὶ 90,004 ἐπέβηλον εἰς πολυεπεῖς σκληρωτάτας μετανοίας, ὥστε τὸ ὄλον τῶν θυσιασθέντων ἀνέρχεται εἰς 105,304!!!

Ὁ ἱστορικὸς Mariana διὰ τινος ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν Κύριον De-Martana καὶ ἐν τῷ ὀγδόῳ κεφαλαίῳ τῆς ἱστορίας του παρουσιάζει μεγαλεῖτερον τὸν ἀριθμὸν τῶν τῆς ἱεράς Ἐξέτασεως θυμάτων, διότι συμπεριέλαβε καὶ τὸ ἐν Κουένκα ἱεροδικαστήριον μεταξὺ τῶν τότε ὑφισταμένων, ἐνῶ ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ ρηθὲν δικαστήριον δὲν ἀπεχωρίσθη τοῦ τῆς Μουρκίας ἕξ κατὰ τὸ ἔτος 1513.

Ἐάν, ὡς βάσις τῶν ἡμετέρων ἐξαγομένων, ἐλαμβάνομεν τὰς ἐν Τολέδῳ καὶ Σαραγώσῃ ἐκτελέσεις, ἠθέλωμεν ἔχει τριπλάσιον διδόμενον θυμάτων, ἐπειδὴ εἰς τὸ διάστημα ἐκείνων κατεδικάσθησαν ὑπὸ τῶν ἱερεξισταίων ἐν Τολέδῳ 6,341, ἦτοι 792 θύματα κατ' ἔτος, μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς πληθύσεως τῶν δι' ἄλλων ἔργων πίστεως (auto da-fé) θανατωθέντων καὶ οἵτινες δὲν εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ἀνω συγγραφέως ἐρευνηθέντα ἐν τοῖς ἀρχαίοις βιβλίοις. Παραδεχόμενοι ὅθεν τ' αὐτὰ καὶ διὰ τὰ λοιπὰ δικαστήρια, ἠθέλωμεν ἔχει ἐξαγόμενον

κατὰ 2/3 ὑπερέχοντα ἐκείνου τὸ ὅποιον παρεδέχθημεν. Ἐλπίζομεν ὅτι μετὰ τὴν παρατήρησιν ταύτην οὐδεὶς θέλει κατηγορήσει τὸν ἱστοριογράφον Mariana ἀξάνοντα τὸν ἀριθμὸν τῶν θυμάτων.

(κατὰ τὸν ἱστορικὸν Πέτρον Ταμβουρίνην)

Κερκύρα.

(ἀκολουθεῖ)

Δ. Κ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ.

ΕΠΙΣΤΟΛΙΜΙΑΙΑ ΔΙΑΤΡΙΒΗ

πρὸς τὸν ἀρχαιολόγον κ. Ὁθῶνα Ρεϊμάν, μέλους τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλ. Σχολῆς.

Ἀξιότιμε φίλε, κ. Ὁθῶν Ρεϊμάν.

Μετὰ θυμηδίας ἀναπολώ εἰς τὴν μνήμην τὰς κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἀρχαιολογικὴν ἐκδρομὴν σου σπουδαίως συνδιαλέξεις μας, οὐδ' ἐλησμώνησα τὴν ὁποίαν σοὶ ἔδωκα ὑπόσχεσιν ὅτι θέλω σοὶ γράψαι πληροφορίας τινὰς περὶ τοῦ ἀρχαίου τείχους, ὅπερ διέρχεται ἐξ Ἀγίας Μαρίνης, καὶ διευθύνεται πρὸς τὴν Νήρικον (νῦν χωρίον Καλιγόνι), καθὼς προσέτι καὶ περὶ τῶν ὄσων διὰ τῆς μελέτης μου ἤθελα ἀνεύρει περὶ τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ ἀδομένου ἄσματος, ἀφορῶντος τὸν καταστρεπτικὸν ἐκεῖνον δράκοντα. Ἴδου νῦν διὰ τῆς παρούσης μου ἔρχομαι νὰ ἐκπληρώσω κατὰ τὸ δυνατόν τὴν ὑπόσχεσίν μου, καίτοι συναισθάνομαι ὅτι δὲν θὰ δυνηθῶ νὰ εὐχαριστήσω ὀλοσχερῶς τὸν εὐγενῆ πόθον σου.

Α'.

Ἐκ τῆς Βορείου πλευρᾶς τῆς νήσου μας, τοῦτέστιν ἐκ τῆς θέσεως, ὅπου κεῖται ὁ ναὸς τῆς Ἀγ. Μαρίνης (περὶ 1]3 ὄραν ἀπὸ τῆς πόλεως Ἀγ. Μαύρας), ἄρχονται λείψανά τινά παναρχαίου τείχους συγχειμένου ἐκ μεγάλων λίθων τετραγώνων, συνηρμοσμένων διὰ μόνου τοῦ βάρους των, ἄνευ ἀσβέστου. Ταῦτα διευθύνονται πρὸς μεσημβρίαν, καὶ περατοῦνται εἰς τὴν ἀρχαίαν Νήρικον, διακοπτομένης ἐνίοτε τῆς σειρᾶς των, ἕνεκα τῶν κατὰ καιροὺς γενομένων καταστροφῶν. Ἐκ τῆς αὐτῆς θέσεως Ἀγ. Μαρίνης, δευτέρᾳ σειρᾷ τῶν αὐτῶν τειχῶν, κάθεται ἐπὶ τῆς πρώτης, διευθύνεται πρὸς Δυσμὰς κατὰ τὸ βουνόν, ἐφ' οὗ κεῖται ἡ Μονὴ τῆς Περφανερωμένης. Βαδίζοντες δὲ πρὸς Μεσημβρίαν μέχρι τῆς θέσεως τοῦ Ἀγ. Θωμᾶ, εὐρίσκομεν ἐκεῖ τρίτην σειρὰν, παράλληλον τῆς δευτέρας, διευθυνομένην κατὰ τὸ βουνόν, ἐφ' οὗ κεῖται τὸ χωρίον Ἀπόλπενα. Τὴν περιγραφὴν ταύτην διασφηνίζει ἀρκούντως τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον (*).

Τὰ λείψανα ταῦτα, ὡς ἐκ τοῦ εἶδους τῆς τειχοδομίας των, ἀνάγονται βεβαίως εἰς τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, εἰς ἣν

Ι. Α. ΚΟΡΥΝΝΑΙΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

καὶ ἐκεῖνα τῆς ἀρχαίας Λευκάδος, ἅπερ ἐπεσκεψόμεθα, τοῦτέστιν ἀνάγονται περὶ τὸ 1650 π. Χρ. ὅτε οἱ Κορίνθιοι ἀπόκισαν εἰς τὴν νήσον μας. Ἐχρησόμενοι δὲ πιθανῶς ὡς προκυμαία, καθ' ὅσον εἰκάζεται ἐκ τῶν περὶ αὐτὰ κατὰ καιροὺς ἀνασκαπτομένων κογχυλῶν. Τοιαύτη εἶναι ἡ γνώμη μου, ἥτις συμφωνεῖ τῇ τοῦ ἀρχαιολόγου Γουδισῶνος, ὅστις ὅμως σφάλεται ὀνομάζων τὰ τείχη ταῦτα Κυκλώπεια.

Τούτων οὕτως ἐχόντων συναγεται ἐναργῶς, ὅτι τὸ βόρειον τοῦτο μέρος τῆς νήσου ἦτο ποτὲ κατοικημένον, οὐδεὶς ὅμως συγγραφεὺς μνημονεύει τὴν οἰκισιν ταύτην. Οὐχ ἦττον δὲ φαίνεται πολὺ πιθανόν, ὅτι αὕτη ἐγένετο κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, καθ' οὓς καὶ ἡ τῆς ἀρχαίας Λευκάδος, διότι πλὴν τῶν τειχῶν τούτων, ἕτινα ὀνομάζουσι καθ' ὅλα μὲ τὰ τῆς ἀρχαίας Λευκάδος, σώζονται προσέτι καὶ λείψανα οἰκιῶν καὶ τῶν τῆς αὐτῆς ἐποχῆς. Ἐκ τῶν λειψάνων δὲ τούτων τὰ ὁποῖα εἰσὶν ἐλίγιστα σχετικῶς πρὸς τὰς μεγάλας ἐκτίσεις, ἃς περικλείουσι τὰ εἰρημένα τείχη, δυνάμεθα μετὰ πολλῆς πιθανότητος νὰ εἰκάσωμεν ὅτι οἱ Κορίνθιοι, ἅμα ἐγένοντο κύριοι τῆς νήσου (περὶ τὸ 650. πρ. Χ), ἀπεπειράθησαν μὲν τὸ πρῶτον νὰ οἰκοδομήσωσιν ἐνταῦθα τὴν πόλιν των. Ἰδόντες ὅμως μετ' οὐ πολὺ ὅτι τὸ μέρος τοῦτο τῆς νήσου ἦτο σφόδρα ἐλώδες, καὶ κατεκλύετο συχνάκις ὑπὸ τοῦ χειμάρρου (τοῦ νῦν Βάρδα καλουμένου), πρὸς ἀποστώμασιν τοῦ ὁποῦ ἀνήγειρον ἕσως καὶ τὸ πρὸς τὴν Ἀπόλπενα τείχος, ἐξ οὗ αὐτὸς κατέρρεεν, ἐγκατέλειπον τὸ ἔργον ἡμιτελές, καὶ μεταβάντες παρὰ τῇ ἀρχαίᾳ Νήρικῳ, ὀικοδόμησαν ἐκεῖ τὴν πόλιν Λευκάδα.

Τοιαῦται εἰσὶν, φίλε, αἱ μόναι πληροφορίες, τὰς ὁποῖας περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἠδυνήθηνα νὰ σοὶ ἀποστείλω, φρονῶν ὅτι ἡ περὶ τὰ ἀρχαία ἐμπειρία σας θὰ δυνηθῇ νὰ τὰς συμπληρώσῃ.

Β'.

Ἐρχομαι νῦν νὰ ἐκπληρώσω καὶ τὴν δευτέραν ὑπόσχεσίν μου, ἀφορῶσαν τὴν διαφώτισιν τοῦ δημοτικοῦ ἐκείνου ἄσματος, τοῦ σωζομένου εἰσέτι ἀνεκδότου εἰς τὸ στόμα τοῦ Κεφαλληνιακοῦ λαοῦ. Πρῶτοι ὑμεῖς, ἂν δὲν σφάλω, ἐφροντίσατε νὰ λάβητε ἀντίγραφον αὐτοῦ, ὅπερ καὶ εἰς ἐμὲ κατὰ τὴν ἐνταῦθα διαμονὴν σας διεκοινώσατε. Ἐπειδὴ δὲ κρίνω ὠφέλιμον, πρὶν ἢ ἐπιληφθῶ τοῦ κυρίου θεματός μου, νὰ ἐπιπέρω αὐτῷ γλωσσικὰς τινὰς διορθώσεις καὶ ἄλλας παρατηρήσεις, διὰ τοῦτο δὲν στοχάζομαι περιττὸν νὰ τὸ καταχωρίσω ἐνταῦθα. Ἴδου αὐτό.

Δώδεκα υἱοὶ τοῦ Διγενῆ

ἔπνευ νὰ κυνηγήσουσιν.

Ἐπῆγαν ἔς τὸν πατέρα τους

νὰ πάρουν τὴν εὐχὴν του [γρ. εὐχὴ του].

«Σύρτε, παιδιά μου, ἔς τὸ καλὸ,

«σύρτε ἔς τὴν εὐχὴν μου [γρ. εὐχὴ μου].

ὑπέδειξεν ὅποια τὰ ὑψηλὰ τῆς ἀληθοῦς ἀριστοκρατίας καθύκοντα καὶ ὅπως οὕτως, καλῶς ἐνεργουμένη, συντείνει εἰς εὐδωσίαν τοῦ κοινῆς ἡμῶν οἴκου. Μικαρισταί, τῷ ὄντι, αἱ κοινωνίαι αἱ ἐμπερικλείουσαι ἐν ταῖς κόλποις αὐτῶν τοιαῦτα σωτήρια σπέρματα πολιτικῆς εὐζωΐας!

Μακάριοι καὶ ἀξιοζήλωτοι οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἵτινες δὲν ἀποθαμβοῦσι τὸν κόσμον διὰ τῆς αἴγλης τῆς πατρίου αὐτῶν εὐκλείας, ἀλλ' ἐγκολάπτουσιν ἐν τῷ βίῳ τὴν σφραγίδα τῆς ἰδίως ἀτομικότητος! Τοιοῦτον ἔμβλημα ὀφείλομεν ἅπαντες ἡμεῖς, οἱ τῆς νέας γεννεᾶς ἰδίως, νὰ ἀποδεχθῶμεν περὶ ἀριστοκρατίας, ἀναλογιζόμενοι ὅτι ἡ χάρις, ἡ εὐφυΐα, ἡ ἀνδρεία, ἡ τύχη καὶ αὐτὴ ἡ περιουσία, δὲν εἶναι ἀγχαθὰ ἀληθῆ, εἰμὴ καθ' ὅσον ρυθμίζονται ὑπὸ τοῦ ἠθικοῦ αἰσθημάτων, ὅπερ τυγχάνει ὅπως ἀτομικόν. Ὑπὸ ὁμοίων αἰσθημάτων ὁρμώμενοι, εἴτε μᾶλλον συλλυπούμεθα τὴν προῶτως μαρτυρηθεῖσαν τοῦ Α. Ζαήμη ὑπαρξίν, καθότι αὕτη προηγέλλετο τῶν ἰδεῶν τούτων ἢ ἐνσάρκωσις. Πλεῖστοι ἕτεροι ἐπικηδεῖοι λόγοι καὶ εἰς ἐπιτάφιον ἐξεφωνήθησαν ἐπὶ τοῦ νεκροῦ αὐτοῦ, πρὸς δὲ καὶ κατ'ἀλλῃλα ποιημάτων ἐδημοσιεύθησαν.

Ἡ Κόρινθα, συλλυπούμενη τοῦ πενθοῦντος γεννήτορα, δημοσιεύει τὸ κάτωθι προῖόν τῆς εὐφραντάστου μούσης τοῦ συμπολίτου ἡμῶν Α. Καψοκεφάλου, πεποιοῦντα ὅτι θέλει τοῦτο ἐπὶ μικρὸν ὑποκεράσει τὴν ἄσβεστον αὐτῶν Ολίβην.

Η. ΟΚΤΩ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

τοῦ ἀγαθοῦ καὶ πολυκλαύστου νέου
ΑΝΑΨΕΟΥ Θ. ΖΑΗΜΗ

Ἐπεράσαν ὀκτὼ μέραις, ὅπου ὁ χάρος εἶχε σκάψει
Στὸ κακότυχο ἀνθονῆσι ἓνα μνήμα γιὰ γαμβρόν.
Ὅπου ἔς ταις ἑννὰ πρὶν φέξῃς τὴν Ἀθήνα εἶχε ἀγράψει
Κι' ἕνας ἄγγελος προβαίνει εἰς τοῦ Ζαήμη τὸ πλευρόν.

Ἀχτινοβολεῖ ἄν ἥλιος καὶ φωτίζει τὸ κρεββάτι,
Τ' οὐρανοῦ φέρνει τὴν ἔψι καὶ τὸ γέλοιο τῆς αὐγῆς,
Ἐχει ἀέρινο τὸ σῶμα κι' ἀστερόπλαστο τὸ μάτι
Ὅπου δείχνει τὴν ἀγία τὴ λαμπράδα τῆς ψυχῆς.

Κι' ἀπὸ πάνου ἀπ' τοῦ γονέου τὰ δλοπύρινα φτερά του
Σιγὰ ἀνοίξε μὲ σέβας καὶ μ' ἀγάπη γκαρδιακῆ,
Κι' ὅτι ἐσάλεψε τὰ χεῖλη μωσχοβόλκας ἢ λαλιά του
Τὸν ἀέρα, κι' οὐρανία ἀγροικῆθη μουσικῆ.

— Γιατί κλοῖς, γλοκεῖ πατέρα καὶ σὺ μάναμου ψυχῆμου;
Μὴ σὰς πλάνεσεν ὁ Χάρος πῶς ἐχάσετε τὸ γυλό;
Δὲν ἀπέθανα γονεοί, μὴν κυττάτε τὸ κορμί μου
Ποῦ τὸ γδύθηκα ν' ἀνέξω ἀλαφρὸς εἰς τὸν οὐρανό.

Εἰς τὰ πρῶτα τὰ φιλιὰ σας εἰς τὴν ὠραία ἀνατολή μου
Ἡῦρα τὴν ἀθανασία καὶ εἰς ἐκείνη μέσα ζω,
Καὶ τοῦ πόνου τὰ στερνά σας ποῦ ἐφίξαν τὴ θανή μου
Δὲν τὰ ἄφρασα τοῦ τάφου γιὰ διαμάντια τὰ φορῶ.

Λάβετε χαρὰ γονεοί, ἐγὼ εἶμαι εὐτυχημένος,
Στοχασθῆτε πῶς εἰς τὸ πλάγι τοῦ θεοῦ μετὰ κατοικῶ.
Μ' ἀπαρόμοιας λαμπράδες, μὲ χαρὰς συντροφισμένος,
Μὲ πολλοὺς ἄν ἐμὲ φίλους γιὰ σὰς τὸν παρκαλῶ.

ὦ! νὰ βλέπατε τὴν ὥρα ποῦ ἔχα γύρει τὸ κεφάλι
Στοῦ παρὰ δέισου τὴ θύρα, ποῖον μαντεύετε θωρῶ;
Τὸν Παπῶ μου, π' ἐμπροσά μου φθῆς ἀνοίγει τὴν ἀγκάλη
Κι' ὀλοφλόγιστος μοῦ δίνει ἓνα φίλημα θερμό.

Καὶ σὲ λίγο μ' ἀσηκόνει καὶ μαζῆ μου φτερουγάει
Στὸν αἰθέρα, καὶ μ' ἐπῆγε εἰς ἓνα ἀστέρι μακρυνό
Γιὰ νὰ μὴ μὰς βλέπουν ἄλλοι, καὶ μ' ἀγάπη μ' ἐρωτάει,
— Τόσο ἐνωρίς πῶς ἤλθετε συνωνόματέ μου εἰδῶ;

Τὸ παιδί τ' ἀγαπητό μου, τὸν κελό σου τὸν πατέρα
Καὶ τὴ μαύρη σου τὴ μάνα πῶς ἀφῆκες μοναχῶ;
Στῆς ζωῆς τὸ μονοπάτι; π' ὡς νὰ φθάσουν εἰδῶ πέρχ
Θὺ σὲ κρᾶζουν καὶ θὰ κλαῖνε μὲ χιλιάδες στεναγμούς;

Κι' ὅτι ἀτήκονα τὸ χέρι νὰ τοῦ δεῖξω φῶς μεγάλο
Ὅπου ἤλιους κλεῖ χιλιάδες, καὶ π' ὁ Πλάστης τὸ φορεῖ
Νὰ σωπάσω μὲ προστάζει, καὶ μὲ μῖα εἰς ἄστρο ἄλλο
Μὲ τοῦ νοῦ τὴ γλιγοράδα μ' ὀδηγεῖ μὲ προσοχή.

Κ' εἶδα ἄμετροι ποῦ ἐψάλλαν ἄγγελοι θαφροσιεμένοι
Μέσα εἰς ἓνα οὐράνιο τόξο καὶ εἰς τὸ πρόσωπο ἴλαροί,
Τότε ὁ πάπος μου μοῦ λέγει:— αὐτοὶ ὅλοι εἰν' οἱ σφαμένοι
Σύντροφοί μου, ποῦ τὸ ἔθνος ἀναστήσαμε μαζῆ.

Μοῦ πε ὅλα ἓνα πρὸς ἓνα τ' ἄγρια τὰ ὀνόματά τους
Κ' ἔπειτα τὸ βλέμμα ρίχνει εἰς τὴ γῆ ἄν ἀστραψίλ,
Εἰς τὰ σκαλωμένα μέρη, ποῦ κρταοῦν τὰ σίδερά τους
Εἰς ἐσένανε πατέρα, εἰς τὴ σημαία, εἰς τὸ βασιλεῖά.

Ἐπειτα εἰς τοὺς συντροφούς του, ἐμπροσά ἐμὲ ὀδηγῶντας,
Λέγει:— ὁ συνωνόματός μου ἐγγονάς μου εἶν' αὐτός.
Καὶ ἡρωϊκῶς ἐκείνοι εἰς ἐμένα προχωρῶντας
Μ' ἐχαρτίσαν, καὶ εἶδα ποῦ μὰς βλόγησε ὁ Θεός.

Δὲν ἐπέθανα γονεοί, πάντ' ἀόρατος θεὸς νὰ ἔμαι
Εἰς τὴ θλίψι, εἰς τὴ χαρὰ σας, ὡς νὰ βρῆτε τὴ ζωή.
Μὴ θρηνητε, εἶμαι κρυμμένος ἀπ' τὸν κόσμο καὶ κοιμᾶμαι,
Τί τὸ θέλτε τὸ κουφάρι ἀφοῦ ζῆ ἡ θεία ψυχῆ;

Ταῦτα λέγωντας ἄγγελους ἀγροικῶς ποῦ τὸν καλοῦνε,
Ροδοκοκκινίζει ὁ ἥλιος, τὰ πουλλὰ γλυκολαλοῦν,
Εἰς τὸ ὄνειρο οἱ γονεοί τὸ παιδάκι τους φιλοῦνε,
Τὸ φτερούγισμά του ἀκούνε, ἀναδεύονται, ζυπνοῦν.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΑΨΟΚΕΦΑΛΟΣ.

Ἐλάβομεν ἐσχάτως Μελέτην, περὶ τῆς μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας 1454—1638 ὑπὸ τὸν τίτλον «Κύριλλος Λούκαρις» συγγραφεῖσαν ὑπὸ Μ. Ι. Γεδεῶν μέλους τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πύλλογου πᾶν μεσαιωνολόγων καὶ ἐκδότου τῶν Μεσαιωνικῶν Αναλέκτων καὶ τῆς Πρωίας, ἀξιολόγου Βυζαντινῆς ἐπιθεωρητικῆς τῶν νεωτέρων τῆς ἐκκλησίας, πᾶν γραμμάτων καὶ τῶν ἐπιστημῶν Περὶ δὲ τούτων πᾶν πονημάτων τοῦ Κ. Γεδεῶνος ὡς καὶ περὶ πύλλογου τῶν μεσαιωνολόγων ἐν Κωνσταντινουπόλει. Θέλομεν διαπραγματεῦσθαι ἐκτάσει ἐν τῇ Κορίνθῳ.
Π. ΧΙΩΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΤΙΝΟΝΤΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΤΙΝΟΝΤΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΤΙΝΟΝΤΑΙ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Η ΚΟΡΙΝΝΑ ανταλλάσσεται με πᾶν περιοδικὸν καὶ πᾶσαν ἐφημερίδα, προσέτι δὲ ἀγγέλλει πᾶν βιβλίον, οὗτινος ἀντίτυπον ἤθελε σταλῆ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.

ΟΙ προμηθεύοντες ἐκτὼ συνδρομητὰς, προπληρώνοντας τὴν συνδρομὴν των, λαμβάνουσι τὸ φύλλον ἐπὶ ἓν ἔτος δωρεάν.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ἄρχονται τὴν 1-ην Μαρτίου καὶ εἶναι ὑποχρεωτικῶς ἐτήσιαι.

ΠΑΣΑ ἀφορῶσα τὸ περιοδικὸν ἐπιστολῆ, μὴ ἀπηλλαγμένη ταχυδρομικῶν τελῶν, εἶναι ἀπαράδεικτος

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ περιέχουσαι χρήματα πρέπει ν' ἀποστέλλωνται ἐπὶ συστάσει καὶ νὰ ἐπιγράφωνται οὕτω: «Πρὸς τὸν ἐκδότην τοῦ περιοδικοῦ ΚΟΡΙΝΝΑ».

ΟΙ ἀλλοσσοντες διαμονὴν συνδρομητὰὶ οφείλουσι νὰ εἰδοποιῶσιν ἐγγράφως τὴν διεύθυνσιν, ἵνα γνωρίζῃ περὶ πρέπει νὰ πέμπῃ τὰ φυλλάδια ἄλλως ἢ διεύθυνσις θεωρεῖται ἀνεύθυνος.

ΕΝ τῷ ἐξωφύλλῳ καταχωρίζονται παντὸς εἶδους εἰδοποιήσεις. Ἰδιαιτέραι συμφωνίαι ἐν τῷ τυπογραφείῳ ἢ ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Προπληρωτέας

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ... δρχ. **6** | ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ...δρχ. **8** | ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ...φράγκ. **8**

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ: παρὰ τῷ ἐκδότη κ. Χρήστῳ Σ. Χιώτῃ καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς ΚΟΡΙΝΝΗΣ, κειμένῳ ἐν τῷ τυπογραφείῳ ἢ ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ, παρὰ τῆ ἑδῶ Ὁδηγητρίας.

Η ΚΥΡΙΑ Ἀδριαντίνη Σοισβίκη, μοδίστα, εἰδοποιεῖ τὰς φιλοκάλους κυρίας τῆς ἡμετέρας πόλεως, ὅτι ἐν τῷ καταστήματι αὐτῆς, κειμένῳ παρὰ τὴν ὁδὸν Ὁδηγητρίας, εὐρίσκονται παντοειδῆ τοῦ τελευταίου συρμοῦ σχέδια **ΠΛΩΝ**, ἔτι δὲ **ἌΝΘΗ**, **ΠΤΕΡΑ** καὶ **ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ** παντὸς χρώματος. Ταῦτα πάντα ἐκόμισε κατ' αὐτὰς ἐξ Εὐρώπης. Προσέτι εἰδοποιεῖ αὐτὰς ὅτι πωλοῦνται ἐπὶ μετριωτάτῃ τιμῇ **ΠΙΛΟΙ** ἑτοιμοὶ διὰ κυρίας καὶ παιδία.

Ο ΚΥΡΙΟΣ Σπυρίδων Νικολόζης ἐκόμισεν ἐσχάτως ἐξ Εὐρώπης ἐν τῷ καταστήματι αὐτοῦ κειμένῳ ἐν τῇ Π λ α τ ε ἰ α τ ο Ὑ Π ο ι η τ ο Ὑ Π Ι Λ Ο Υ Σ τοῦ τελευταίου συρμοῦ. Αἱ τιμαὶ αὐτῶν εἰσὶ μετριώταται.

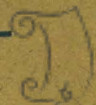
Ο ΚΥΡΙΟΣ Παῦλος Εὐαγγελιστῆς Λούττας ἐπρομηθεύθη νέα μίγματα πρὸς ἐμφραξίν των ὀδόντων. Ἐγγυάται δὲ τὴν διατήρησιν αὐτῆς ἐπὶ 5 ἔτη. Τιμὴ ἐκάστης ἑμφράξεως φράγκα 5. Προσέτι ἐκόμισε καὶ διάφορα νέα φάρμακα πρὸς καθαρισμόν καὶ ἐνδυνάμωσιν των ὀδόντων.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.23.Υ1.05.0002

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ